

[Holger Eriksen.]

det kan næppe betvivles, at der her er tale om en retfærdshandling.

Endelig går et ændringsforslag ud på at udskyde lovens ikrafttræden til 1. oktober, således at alle, der mener, deres ejendomme er for lavt ansat i grundværdi, kan begære omvurdering foretaget, hvorved den ved omvurderingen konstaterede stigning kommer ind under den gældende lov og altså ikke ind under den nye lovs bestemmelser om 4 pct. afgiften.

De øvrige ændringsforslag er væsentlig af formel art, hvorfor jeg ikke finder anledning til at komme nærmere ind på dem.

Jeg skal på det samlede udvalgs vegne anbefale samtlige 18 ændringsforslag til vedtagelse.

Jeg skal dernæst som socialdemokratiets ordfører gøre nogle bemærkninger.

Gennem de lempelser, der nu gennemføres, har man sikret alle dem, der, om jeg så må sige, kunne blive uskyldige ofre for statens beslaglæggelse af grundværdistigningen, men derefter er der ingen begrundelse for ikke at lade grundstigningsskylden blive 4 pct. Sætter man den lavere, vil det sige, at man lader en ikke ringe del af den samfundsskabte grundværdistigning blive hos spekulanterne, og gennemfører man noget sådant, bryder man med det, man i forvejen har erklæret man er tilhænger af, nemlig princippet om, at en samfundsskabt grundværdistigning skal blive hos samfundet. Vi er een gang som en begyndelse gået ind på at dele halvt med spekulanterne. Det kan man ikke fortsætte med. Derfor er 4 pct. afgiften den lavest tænkelige. Jeg beklager i høj grad, at de to partier, der så virksomt har taget del i den praktiske udformning af lovforslaget, ikke har kunnet gå med til gennemførelsen af de 4 pct. — deres forslag om 3 pct. er udtryk for et kompromis med uretten og i absolut strid med princippet om, at den fulde grundværdistigning skal tilfalde staten. Den tanke, der har været fremsat om at begynde forfra, har jeg aldrig taget alvorligt, den ville betyde, at staten skulle give afkald på en del af grundværdistigningen, som staten allerede har beslægt, det ville være en aldeles tilfældig og ubegrundet gave til dem, der allerede har betalt grundværdistigningen, og jeg kan derfor kun opfatte det som et spøgefuldt indfald. Dertil kommer forøvrigt, at man har nedsat en grundskyldskommission, hvis formål er at afgive forslag om at inddrage den fulde grundskyld til fordel for samfundet. Hvis et sådant forslag fremkommer, og det regner jeg med kommer in-

denfor en overskuelig periode, og hvis det bliver gennemført, hvad jeg også håber må blive tilfældet, så bliver man under en eller anden form nødt til at give erstatning for de grundværdier, man således inddrager. Men når man har gennemført en grundstigningsskyld på 4 pct., betyder det i hvert fald, at man ikke behøver at give nogen som helst erstatning for den værdistigning, der sker fra nu af og ud i fremtiden, og netop derfor ville det være urimeligt ikke i dag at tage de 4 pct., fordi det simpelthen ville medføre, at vi i fremtiden skulle til at give erstatning for den grundværdistigning, vi lige så godt kunne have taget nu.

Jeg sagde i min indledning, at det efter min opfattelse må være indlysende, at forslaget vedtagelse i første omgang vil tendere i retning af lavere grundpriser, og jeg skal nærmere begrunde denne påstand. Markedsprisen bestemmes af forholdet mellem tilbud og efterspørgsel. Som forholdet hidtil har været, har der for det første været en naturlig efterspørgsel, men den omstændighed, at der kunne tjenes fantastiske summer på spekulation med grunde, har medført, at der foruden den naturlige efterspørgsel, der repræsenteres af dem, som skal bygge, er opstået en unaturlig efterspørgsel fra spekulanter, der ønsker at erhverve jord for senere at afhænde den til kommuner og boligforeninger, som for at modvirke spekulation ser sig nødsaget til at foretage store opkøb og derved faktisk har bidraget til at give efterspørgslen slagside. I fremtiden vil der fortsat være et naturligt behov, der skal dækkes, men dette er til en vis grad allerede sket gennem de nævnte boligforeningers opkøb på længere sigt, således at behovet i første omgang faktisk vil falde under det naturlige, og den kunstige efterspørgsel, som spekulanterne repræsenterede, vil ophøre, da disse nu ikke vil få nogen mulighed for gevinst, og endelig vil kommunerne ikke længere have den samme interesse i at foretage opkøb, fordi de nu ved, at der ikke vil ske nogen prisstigning i fremtiden, som kommer spekulanterne tilgode. Det vil altså sige, at den kunstige efterspørgsel vil blive bortelimeret. Hvad derimod tilbudet angår, vil det ikke mere alene omfatte det naturlige, men der vil komme dette dertil, at de spekulanter, der ligger inde med de store arealer, nu vil blive nødt til hurtigst muligt at søge at få disse afsat, da de ikke vil kunne bære udgiften til den øgede grundstigningsskyld, som de ikke senere kan få dækning for i form af øget fortjeneste ved salg. Det samlede resultat bliver altså nedsat efter-